

UČINKOVITO IZOBRAŽEVANJE ZA ZELENI PREHOD, KOMPETENCE ZA TRAJNOST IN PROJEKTNO DELO S ŠTUDENTI

JASNA POTOČNIK TOPLER

Univerza v Mariboru, Fakulteta za turizem, Brežice, Slovenija
jasna.potocnik1@um.si

Visokošolsko izobraževanje je ključno pri spodbujanju zelenega prehoda in pri povečanju odpornosti družbe na izzive prihodnosti. Raziskave, inovacije ter izobraževanje, ki se izvajajo na univerzah in visokošolskih ustanovah, so pomembni, če ne celo najpomembnejši dejavniki za uresničevanje trajnostnih ciljev in oblikovanje prihodnosti, ki bo bolj odporna na spremembe. Pomen visokošolskega izobraževanja za zeleni prehod in odpornost je zlasti v raziskovanju in inovacijah, izobraževanju in osveščanju, sodelovanju s podjetji in odločevalci, učenju kritičnega razmišljanja in v izobraževanju za trajnost. Pri vseh kategorijah, še zlasti pa pri slednji, velja izpostaviti kompetence za trajnost in tako imenovani Evropski okvir kompetenc za trajnost. Ena od učinkovitejših metod učenja trajnostnih kompetenc je projektno delo, kar bomo prikazali na primeru študentskih projektov PKP in ŠIPK.

DOI
[https://doi.org/
10.18690/um.fl.1.2023.8](https://doi.org/10.18690/um.fl.1.2023.8)

ISBN
978-961-286-800-0

Ključne besede:
zeleni prehod,
trajnostne kompetence,
visoko šolstvo,
izobraževanje,
inovativnost

Univerzitetna založba
Univerze v Mariboru

1 Uvod

Koncept trajnosti je tesno povezan s konceptom pravičnosti. Že Aristotel (2002) je v svoji Nikomahovi etiki pravičnost obravnaval kot eno izmed pomembnih moralnih vrlin, pri čemer izpostavlja dve glavni obliki pravičnosti: pravičnost v razdeljevanju (distributivna pravičnost) in pravičnost v izmenjavi (izmenjevalna pravičnost). Pri doseganju pravičnosti je koncept trajnosti ključen, prav tako procesi visokošolskega izobraževanja. Študenti kot glavni deležniki procesa na primer menijo, da je učenje o trajnosti pomemben del njihovega izobraževanja in kažejo močno zanimanje za učenje o trajnosti (Boström, 2020), raziskovalca Annelin [HYPERLINK "https://www.emerald.com/insight/search?q=Alice%20Annelin"](https://www.emerald.com/insight/search?q=Alice%20Annelin) in Boström (2023) pa ugotavljata, da obstaja potreba po razvoju orodja za boljšo vpetost trajnosti v visokošolske učne načrte preko različnih disciplin, pri čemer menita, da gre za nalogo, ki je izvedljiva. Tudi sami se s tem strinjamo, kar bomo pokazali v nadaljevanju, saj obstajajo učinkovite metode poučevanja, kot je npr. projektno delo, ki so delno (prek posameznih iniciativ) že vpeljane v pedagoško delo na univerzah in visokošolskih zavodih. Pogosto so delno ali v celoti financirane s strani Evropske unije.

Prav Evropska unija je za spodbujanje in olajšanje razvoja kompetenc za trajnost v različnih izobraževalnih kontekstih že razvila tudi Evropski okvir kompetenc za trajnost, imenovan tudi European Competence Framework for Sustainability (ESCF, 2022). Gre za orodje in koncept, katerega namen je zagotoviti boljše razumevanje in usklajevanje kompetenc, ki so potrebne za trajnostno delovanje v različnih sektorjih in na različnih ravneh, kot tudi omogočiti lažje prepoznavanje in vrednotenje teh kompetenc.

ESCF (2022) temelji na več ključnih načelih, kot so:

Vsestranskost: Okvir poudarja, da kompetence za trajnost niso omejene na en sektor ali vrsto dela, ampak so prenosljive in se lahko uporabljajo v različnih kontekstih.

Širok spekter kompetenc: ESCF prepozna različne dimenzije kompetenc, vključno s tehničnimi, socialnimi, etičnimi in kritičnimi vidiki trajnosti.

Povezovanje s politikami: Okvir naj bi bil v pomoč pri oblikovanju politik in izobraževalnih programov, ki spodbujajo trajnostno razmišljanje in delovanje.

ESCF je torej instrument za razvoj in ocenjevanje kompetenc posameznikov v zvezi s trajnostjo ter za spodbujanje trajnostnih praks v izobraževalnih in delovnih okoljih v Evropi. Uporablja se v različnih sektorjih, vključno z izobraževanjem, poklicnim usposabljanjem, gospodarstvom, in javnim sektorjem, da se zagotovi, da se trajnostne kompetence vgradijo v vse vidike družbe in gospodarstva. Ena od oblik pedagoškega dela, ki jo predlaga kot učinkovito za usvajanje kompetenc trajnosti oz. trajnostnosti, je projektno delo.

2 Evropski okvir kompetenc za trajnost

Evropski okvir kompetenc za trajnost zajema štiri medsebojno povezana področja kompetenc:

- 1) „poosebljanje vrednot trajnostnosti“,
- 2) „sprejemanje kompleksnosti v trajnostnosti“,
- 3) „zamišljanje trajnostnih prihodnosti“ in
- 4) „ukrepanje za trajnostnost“.

Slika 1: Naslovnica dokumenta ESCF

Vir: Evropski okvir kompetenc za trajnostnost. 2022. Luxembourg: Urad za publikacije Evropske unije.

Njegov cilj je, da se zagotovi soglasna opredelitev tega, kaj pomeni trajnostnost kot kompetenca, saj želi biti podpora programom izobraževanja in usposabljanja za vseživljenjsko učenje (ESCF, 2022).

Okvir (imenovan tudi *GreenComp*) je sestavljen iz 12 kompetenc, razvrščenih v 4 področja:

1) *Poosebljanje vrednot trajnostnosti*, vključno s kompetencami:

- **vrednotenje trajnostnosti,**
- **podpiranje pravičnosti,**
- **promoviranje narave;**

2) *sprejemanje kompleksnosti v trajnostnosti*, vključno s kompetencami:

- **systemsko mišljenje,**
- **kritično mišljenje,**
- **formuliranje problema;**

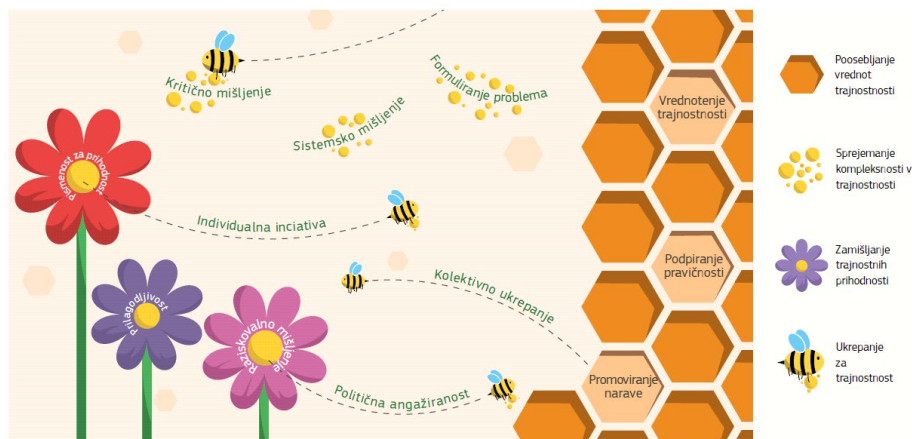
3) *zamišljanje trajnostnih prihodnosti*, vključno s kompetencami:

- **pismenost za prihodnost,**
- **prilagodljivost,**
- **raziskovalno mišljenje;**

4) *ukrepanje za trajnostnost*, vključno s kompetencami:

- **politična angažiranost,**
- **kolektivno ukrepanje,**
- **individualna iniciativa** (ESCF, 2022).

Štiri področja kompetenc so tesno povezana: trajnostnost kot kompetenca zajema vsa štiri področja kot celoto, okvir pa je namenjen vsem ravnam in oblikam izobraževanja, v tem prispevku pa se osredinjamo na visokošolsko izobraževanje.

Vizualni prikaz okvira *GreenComp*.

Slika 2: Vizualni prikaz okvira *Green Comp*

Vir: Evropski okvir kompetenc za trajnostnost. 2022. Luxembourg: Urad za publikacije Evropske unije.

Okvir *GreenComp* se kot referenčno orodje lahko uporabi za številne namene, med drugim za pregled učnih načrtov, oblikovanje programov izobraževanja učiteljev, (samo)ocenjevanje/refleksijo, razvoj politik, certificiranje, ocenjevanje, spremljanje in vrednotenje, avtorji pa izpostavljajo, da je njegovala dodana vrednost, da zagotavlja:

- model področij kompetenc in kompetenc na področju trajnostnosti;
- skupno podlago, ki jo lahko vsi, ki delujejo na področju vzgoje in izobraževanja za okoljsko trajnostnost, uporabijo, delijo ter se nanjo sklicujejo;
- osnoven seznam elementov kompetenc, in sicer znanja, spretnosti in odnosov, kot primere, kako kompetence uporabiti v praksi;
- skupno referenčno podlago za dialog, izmenjavo praks in vzajemno učenje med izobraževalci, dejavnimi na področju vseživljenjskega učenja v vsej EU;
- prispevek, ki pripomore k temu, da bodo kompetence prenosljive in da bodo spodbujale mobilnost v EU za popolno sodelovanje v evropski družbi (ESCF, 2022).

Dokument je rezultat soglasja posvetovanj z raznoliko skupino približno 75 strokovnjakov in deležnikov (strokovnjaki za izobraževanje o trajnostnosti in za vseživljenjsko učenje iz akademskih in raziskovalnih ustanov, predstavniki mladih,

izobraževalcev, predstavniki politike iz držav članic EU in NVO) (ESCF, 2022). V njem je med drugim zapisano: „Namen izobraževanja o trajnostnosti je učečim se zagotoviti kompetence za trajnostnost, da bi lahko razmislili o trajnostnosti in jo sprejeli v vsakdanjem življenju v vlogi učečih se, potrošnikov, proizvajalcev, strokovnjakov, aktivistov, oblikovalcev politike, sosedov, delodajalcev, učiteljev in izvajalcev usposabljanja, organizacij, skupnosti in družbe na splošno.“ (vir: Evropski okvir kompetenc za trajnostnost, 2022, str. 13).

Okvir ponuja različne primere pedagoških praks, ki so lahko učinkovite pri razvoju kompetenc za trajnostnost, med drugim aktivno učenje; učenje, ki je osredotočeno na učeče se, projektno učenje, transformativno (situacijsko) učenje; igrifikacija; igranje vlog, eksperimentalne igre in simulacije; analiza študij primerov v resničnem svetu, vzeti iz lokalnega konteksta; kombinirano in spletno učenje; pristopi pouka na prostem ter sodelovalni pristopi (sodelovanje z zunanjimi partnerji) (ESCF, 2022, str. 30). V našem prispevku želimo osvetliti pomen projektnega učenja in sodelovanja z okoljem skozi projektno delo.

3 Sodelovanje z okoljem in projektno učenje

Pridobivanje trajnostnih kompetenc s projektnim učenjem in sodelovanjem z okoljem je učinkovit način, kako spodbuditi študente, da razvijejo razumevanje in veščine, potrebne za trajnostno razmišljanje in delovanje (Granado-Alcón et al., 2020). Avtorji Granado-Alcón et al. (2020) poudarjajo, da gre za pedagoški pristop, ki poudarja aktivno učenje prek praktičnih projektov v resničnem svetu, kar spodbuja meddisciplinarno sodelovanje in omogoča študentom, da uporabijo znanje, pridobljeno v učilnicah, v resničnih situacijah. Študentom takšno sodelovanje omogoča delo na pristnih projektih, ki pogosto vključujejo reševanje kompleksnih praktičnih problemov, kar krepi kritično razmišljanje, reševanje problemov in komunikacijske veščine. Poleg tega projektno delo spodbuja globlje razumevanje snovi in spodbuja študente, da prevzamejo odgovornost za svoje učenje, kar je nujno za pripravo študentov na zahteve sodobnega delovnega trga, kjer so praktične veščine in sposobnost prilagajanja ter uporabe znanja ključne (Granado-Alcón et al., 2020).

Velja poudariti, da projektnega učenja ne smemo enačiti s problemskim učenjem – pri prvem so poleg iskanja inovativnih rešitev izjemno pomembni organizacija, vodenje časovnic in pisanje poročil, pri drugem, tj. problemskem učenju, ki je prav tako aktivna strategija poučevanja, ki študentu ali skupini študentov omogoča, da prevzamejo pobudo in so sami odgovorni za proces učenja (Silva idr., 2018), ta organizacijski vidik ni v ospredju, pomembna je rešitev problema, ne pa na primer natančno vodenje evidenc in poročanje. DeFillippi (2001, 1), ki sicer povzema Smitha in Doddsa (1997), pravi, da se »projektno učenje nanaša na teorijo in prakso uporabe realnih delovnih nalog v časovno omejenih projektih, in sicer z namenom doseganja zastavljenih ciljev ter s spodbujanjem individualnega in skupinskega učenja«. Kokotsaki in sodelavci (2016) pa pri projektne učenju izpostavljajo osredotočenost na študenta, ki je gotovo pomembna tudi pri študentskih inovativnih projektih za družbeno korist.

Na osnovi lastnega dela s študenti v okviru različnih študentskih projektov, kot sta projektni iniciativi Po kreativni poti do znanja (PKP) in študentski inovativni projekti za družbeno korist (ŠIPK), financirani s strani Evropske unije in Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, ugotavljamo, da ima tovrstno učenje več koristi. Po sodelovanju v projektih oziroma pri njihovem snovanju, vodenju in mentoriranju študentov v projektih Kakovostna lokalna hrana za večji turizem (PKP), Na lov za sevniškimi krožnikom: lokalna kulinarična dediščina kot gonilo trajnostnega turizma v Občini Sevnica (Sevniški krožnik) (PKP), Spoznavanje sevniške kulture in kulinarike s kolesom (ŠIPK), Po sledih Antona Martina Slomška v občini Brežice (SLOMŠKOVA DEDIŠČINA) (ŠIPK), Po poti modre frankinje: modra frankinja kot osnova vinskega turizma v Sevnici (MODRA POT) (ŠIPK), Lokalno pridelana hrana za večje zdravje prebivalstva (PKP) in Slomškov literarni festival (SLOMŠEK FEST) (ŠIPK) lahko sklenemo, da se dodana vrednost in koristi projektne delo kažejo vsaj v naslednjih 10 točkah:

- Praktična izkušnja: Študenti se neposredno soočijo z resničnimi problemi in izzivi, kar jim omogoča pridobivanje praktičnih veščin in izkušenj, ki jih bodo lahko uporabili pri prihodnjem delu in razvoju svoje kariere.
- Sodelovanje in timsko delo: Študenti se učijo sodelovati in delati v ekipah, kar je ključna veščina v sodobnem dinamičnem delovnem okolju.

- Povezava teorije in prakse: Projektno delo omogoča študentom, da uporabijo teoretično znanje, pridobljeno v predavalnici, v realnem kontekstu, kar povečuje razumevanje ter povezavo med teorijo in prakso.
- Organiziranje časa: Študenti krepijo svoje organizacijske sposobnosti, načrtovanje in razporejanje.
- Razvoj komunikacijskih veščin: Študenti se naučijo jasno ustno in pisno komunicirati svoje ideje in rešitve, izpolnjevati časovnice in poročila ter pripravljati in izvajati predstavitve.
- Osebni razvoj: Projektno delo spodbuja samozavest, samodisciplino, odgovornost in samostojno učenje.
- Povezava z industrijo in skupnostjo: Sodelovanje s podjetji, neprofitnimi organizacijami, društvi ali lokalnimi skupnostmi omogoča študentom, da vzpostavijo stike v industriji in prispevajo k reševanju dejanskih izzivov v skupnosti.
- Pridobivanje realnih rezultatov: Projekti pogosto vodijo do konkretnih rezultatov, kot so izdelki ali rešitve, ki lahko koristijo skupnosti, zavodom, društvom ali podjetjem.
- Kritično razmišljanje: Projektno delo spodbuja kritično razmišljanje in reševanje problemov, saj študenti iščejo rešitve za kompleksne izzive in se učijo razmišljati kreativno.
- Priprava za zaposlitev: Študenti, ki so sodelovali pri projektih, imajo pogosto prednost pri iskanju zaposlitve, saj imajo dokazano praktično izkušnjo.

Projektno delo s študenti lahko tako izboljša njihovo izobraževanje in jih pripravi na uspešno vključitev v delovno okolje po končanem študiju.

Slika 3: Naslovnica publikacije Po poti modre frankinje, nastale v okviru istoimenskega projekta

Vir: <https://press.um.si/index.php/ump/catalog/book/439>

Slika 4: Naslovnica publikacije Spoznavanje sevniške kulture in kulinarike s kolesom, nastale v okviru istoimenskega projekta

Vir: <https://press.um.si/index.php/ump/catalog/book/311>

Slika 5: Naslovnica publikacije Posavska književna dediščina in njeno vključevanje v turizem, nastale v okviru istoimenskega projekta

Vir: <https://press.um.si/index.php/ump/catalog/book/557>

Slika 6: Naslovnica publikacije Po sledih Antona Martina Slomška v Občini Brežice, nastale v okviru istoimenskega projekta

Vir: <https://press.um.si/index.php/ump/catalog/book/551>

Po poti modre franklinje

SPOZNAVANJE SEVNIŠKE KULTURE IN KULINARIKE s holesom

Modra frankinja kot osnova vinskega turizma v Sevnici

Jasna Potočnik Topler
Andrej Liseč
UREDNIKA

DR. JASNA POTOČNIK TOPLER
DR. ANDREJ LISEČ
UREDNIKA

<h3>REFORMACIJA</h3> <p>1500-1600</p> <p>Aden Bahoh (1510-1598)</p> <p>Juri Dolžič (1560-1630)</p> <p>Antun Vrhovec (1590-1592)</p>	<h3>ROJEDNIKA</h3> <p>Jasna Potočnik Topler</p> <p>Anton Žakelj (1816-1868)</p>	<h3>REALIZEM</h3> <p>1800-1900</p> <p>Mika Pleterski (1840-1913)</p> <p>Rudolf Reisinger (1816-1886)</p>
---	---	--

POSAVSKA KNJIŽEVNA DEDIŠČINA IN NJENO VKLJUČEVANJE V TURIZEM

Antologija posavskih literatov. Literarno ustvarjanje v Posavju od reformacije do današnjih dni

Po sledih Antona Martina Slomška v Občini Brežice

UREDNIKI
Jasna Potočnik Topler
Maja Slomšk Drog

<h3>KNJIŽEVNOST PO DRUGI SVETOVNI VOJNI 1945-odnes</h3> <p>Tanja Mandič (1945)</p> <p>Janez Žakelj (1945)</p> <p>Maja Slomšk Drog (1945)</p>	<h3>NEURVŠČENI</h3> <p>Umetni, kulturni in drugi projekti v Sevnici</p> <p>ANJA KRIVAR - umetnica</p> <p>ANJA KRIVAR - umetnica</p> <p>ANJA KRIVAR - umetnica</p>	<h3>ŠIPK - SLOMŠKOV LITERARNI FESTIVAL</h3> <p>PROJEKTA EKIPA: MIŠA PODBERŠIČ, ANA KOVAČIČ, KLARA ŽENJAN, LARA PRAZNIK, MARTINA SENEČIČ, MARIUŠA NARTNIK, MOJCA BRACUN, NIKA KRAMZAR, NIŠA ČEŠAR, ŽALJA VRANČIČ</p> <p>MENTORICA: DR. JASNA POTOČNIK TOPLER</p> <p>STROKOVNA SODELEŽAVKA: NIKA STRAŠER DOBNIK</p>
--	---	---

Glavni cilj programa Po kreativni poti do znanja je bil omogočiti povezovanje visokošolskih zavodov z (ne)gospodarstvom in tako dati možnost študentom za pridobitev praktičnih izkušenj, dodatnih znanj in veščin. V času izvajanja omenjenega programa je bilo izplačanih 10.767.172,50 EUR, in sicer za sofinanciranje kar 630 projektov, v katerih je sodelovalo 4243 študentov, 1130 pedagoških mentorjev oziroma koordinatorjev ter 810 predstavnikov gospodarstva ali družbenega okolja (www.srips-rs.si/razvoj-kadrov/po-kreativni-poti-do-znanja-pkp). Tudi cilj programa ŠIPK je bil spodbujanje timskega dela, spodbujanje kreativnosti mladih, razmišljanja izven okvirjev in omogočanje možnosti, da lahko študenti uresničijo svoje ideje ter tako dobijo tudi priložnost, da na trg dela vstopijo čim bolj opremljeni z delovnimi izkušnjami, znanji in praktičnimi veščinami. V času izvajanja programa Študentski inovativni projekti za družbeno korist je bilo izplačanih 6.447.034,00 EUR, in sicer za sofinanciranje 413 projektov, v katerih je sodelovalo 3379 študentov, 467 pedagoških mentorjev, 423 strokovnih sodelavcev in 171 članov podpornega strokovnega osebja (www.srips-rs.si/razvoj-kadrov/studentski-inovativni-projekti-za-druzbeno-korist-sipk).

Slika 7: Javna predstavitev projektnih rezultatov v Sevnici

Vir: Jasna Potočnik Topler, zasebni arhiv

4 Zaključek

Projektno delo s študenti je učinkovita metoda za pridobivanje trajnostnih kompetenc, ki jih predlaga Evropska unija, z orodjem oziroma kompetenčnim okvirjem, imenovanim Evropski okvir kompetenc za trajnost. Projektno delo ima številne prednosti in prinaša mnoge koristi, med drugim spodbuja praktično izkušnjo, razvoj kritičnega razmišljanja, sodelovanje in timsko delo ter eno od ključnih zaved - povezavo teorije in prakse. Prav tako pomaga študentom razvijati komunikacijske veščine, osebni razvoj in pripravo na zaposlitev oziroma nadaljnji razvoj kariere. Projektni iniciativi Po kreativni poti do znanja (PKP) in Študentski inovativni projekti za družbeno korist (ŠIPK) predstavljata uspešna slovenska primera, kako se s projektom v visokošolsko izobraževanje vključuje trajnostne kompetence. S praktičnim pristopom in sodelovanjem z različnimi deležniki tovrstni projekti vključujejo študente v reševanje dejanskih izzivov, kar krepi njihovo usposobljenost za trajnostno delovanje. Treba je namreč poudariti, da je razvoj trajnostnih kompetenc v visokošolskem izobraževanju ključnega pomena za prihodnost, saj študentom omogoča, da postanejo aktivni udeleženci pri oblikovanju bolj trajnostnega sveta. Projektno delo je ena izmed učinkovitih poti za doseganje tega cilja.

Literatura

- Annelin, A. and Boström, G.-O. (2023), "An assessment of key sustainability competencies: a review of scales and propositions for validation", *International Journal of Sustainability in Higher Education*, Vol. 24 No. 9, pp. 53-69. <https://doi.org/10.1108/IJSHE-05-2022-0166>
- Aristotel (2002). *Nikomahova etika*. Ljubljana: Slovenska matica.
- Boström, G.O. (2020), "A generic model for integrating ESD", *Studia Periegetica*, Vol. 31 No. 3, p. 14.
- DeFillippi, R. J. (2001). Introduction: Project-Based Learning, Reflective Practices and Learning. *Management Learning*, 32, 1, 5–10.
- Evropski okvir kompetenc za trajnostnost. 2022. Luxembourg: Urad za publikacije Evropske unije.
- Granado-Alcón MdC, Gómez-Baya D, Herrera-Gutiérrez E, Vélez-Toral M, Alonso-Martín P, Martínez-Frutos MT. Project-Based Learning and the Acquisition of Competencies and Knowledge Transfer in Higher Education. *Sustainability*. 2020; 12(23):10062. <https://doi.org/10.3390/su122310062>
- Kokotsaki, D., Menzies, V., in Wiggins, A. (2016). Project-based learning: A review of the literature. *Improving Schools*, 19, 3, 267–277. <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1365480216659733>, 8. 10. 2023.
- PKP. Po kreativni poti do znanja. <https://www.srips-rs.si/razvoj-kadrov/po-kreativni-poti-do-znanja-pkp>, 18. 10. 2023.
- Silva, A. B. D., Bispo, A. C. K. d. A., Rodriguez, D. G., in Vasquez, F. I. F. (2018). Problem-based learning: A proposal for structuring PBL and its implications for learning among students in

- an undergraduate management degree program. *Revista de Gestão*, 25, 2, 160–177.
<https://doi.org/10.1108/REGE-03-2018-030>, 8. 10. 2023.
- Smith, B., in Dodds, R. (1997). *Developing Managers Through Project-based Learning*. Aldershot/Vermont: Gower.
- ŠIPK. Študentski inovativni projekti za družbeno korist. <https://www.srips-rs.si/razvoj-kadrov/studentski-inovativni-projekti-za-druzbeno-korist-sipk>, 18. 10. 2023.
- ZRC SAZU, <https://isjfr.zrc-sazu.si/sl/terminologisce/svetovanje/trajnostni-trajnostnost>, 20. 9. 2023

O avtorici

Dr. Jasna Potočnik Topler je izredna profesorica za področje turizma in lektorica za angleški jezik. Njeno raziskovanje je večdisciplinarno in vključuje turizem, kulturni turizem s svojimi podvrstami, komuniciranje v turizmu in izobraževanje za turizem. Je avtorica več knjig, znanstvenih člankov, gostujočih predavanj na tujih univerzah (npr. Plymouth, Videm, Perugia, Zagreb itd.) in na konferencah ter članica uredniških odborov različnih znanstvenih in strokovnih revij. Vključena je v različne domače in mednarodne raziskovalne in aplikativne projekte, ki jih vodi ali v njih sodeluje. Pravkar je zaključila dva mednarodna projekta, sodeluje pa v bilateralnem projektu s Hrvaško in v Erasmus+ projektu Edu fit.